

fordi den danske Højesteret altsaa har fastslaaet, at en Debitor kan frigøre sig ved at betale eller er frigtort ved at have betalt i Papirmark efter Dagskurs, en i og for sig endelig Afgørelse af et privat Kontraktforhold. Men om der uanset disse juridiske Betragtninger alligevel af andre Grunde vil finde Overvejelser Sted om, hvorvidt og i hvilken Udstrækning den tyske Lov eventuelt bør foranledige den danske Regering til et eller andet Initiativ vedrørende Markhypotekspørgsmaalet, tør jeg ikke udtale mig; det ligger ganske udenfor min Kompetence som Justitsminister. Hvad jeg her har gjort, er kun at søge at klare den Misforstaaelse, at der juridisk set i det passerede findes noget Grundlag for en ændret Retsopfattelse i denne Sag.

Vi vil nu forlade Sønderjylland og følge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lidt rundt paa Færøerne. Efter det ærede Medlem Hr. Rytters Fremtræden og Optræden forleden Dag kunde det jo synes at trække op til en Art Træskodans. Jeg danser imidlertid ikke, har heller ikke tilstrækkelig Indsigt eller Grund til i Anledning af de til mig rettede Henvendelser at melde mig som Deltager i et større Opgør af politisk, social eller økonomisk Karakter og skal derfor indskrænke mig til at svare det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved at gøre Rede for de til mig rettede Forespørgsler, saa vidt det er muligt ud fra det Materiale, der findes i Justitsministeriet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har jo omtalt disse Øers Forhold meget udførligt og har herunder fremsat forskellige Bemærkninger, særlig om Færingernes Hovederhverv, Fiskeriet, og henstillet til mig at se med Velvillie paa alle Bestræbelser, som gaar ud paa at frigøre den færøske Fiskerbefolkning for Købmændenes Aag. Det siger sig selv, at jeg vil se med Velvillie paa alle Forsøg paa at ophjælpe den færøske Fiskerbefolkningens Kaar. Hvad særlig angaar Fiskerbefolkningens Afhængighed af de færøske Købmænd, skal jeg fremsætte følgende Bemærkninger, der dog kun angaar Skibe, der anskaffes ved Hjælp af Laan fra Statslaanefonden. Det er fastsat i Loven af 30. Januar 1923 om Fiskerilaan til Færøerne, hvilken Lov senere ved en anden Lov af 1. April 1925 er forlænget for Finansåret 1925—26, at der ved Tildeling af Laan skal tages særligt Hensyn til Andragender, hvoraf det fremgaar, at samtlige Fiskere, der personlig skal deltage i Udøvelsen af Fiskeriet, skal have Part

eller Andel i Udbyttet. Denne Regel gennemføres i Praksis saaledes, at der endnu ikke er tilstaaet Fiskerilaan, forinden Andrageren har afgivet en Erklæring om, at han ikke skulde give nogen anden Part eller Andel i Udbyttet, bortset fra Mandskabet; og det er ikke Ministeriet bekendt, at denne Regel bliver overtraadt. Da Statslaanet ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af Skibets Værdi, hvis det er et nyt Skib, og Halvdelen, hvis det er et brugt Skib, der er Tale om, er det ganske vist nødvendigt, at Fiskere, der ikke selv har Penge, søger økonomisk Støtte i Bank eller hos Købmænd, men den, der yder saadan Støtte, har altsaa i hvert Fald teoretisk ikke Krav paa andet end Renter, ikke Krav paa Andel i Udbyttet. Under de sidste vanskelige Aar, hvorunder ogsaa det færøske Fiskeri har været daarligt, er det selvfølgelig sket, at Fiskere ikke har kunnet klare deres økonomiske Forpligtelser, deres Forhold til de private Laangivere, og derfor har maattet gaa fra Skibet, og herved er der nogle Fiskerskibe, der er kommet paa Forretningsmænds Hænder, saaledes som det ærede Medlem oplyste. Naar en Kreditor saaledes har overtaget et Skib, i hvilket der altsaa indestaar Statslaan, har Finansministeriet, hvis Samtykke dertil er nødvendigt efter Loven, som Regel tilladt, at Statslaanet forblev indestaaende. Derved ikke blot undgaar Statskassen Tab, men en saadan Fremgangsmaade vil ogsaa ofte være hensynsfuldere overfor Fiskere, der ikke kan klare sig, end et Tvangssalg, der ofte kun vil indbringe et ringe Beløb. Efter de Oplysninger, jeg har modtaget fra Finansministeriet, er Antallet af Fiskerifartøjer hjemmehørende paa Færøerne, og hvori der indestaar Statslaan, som i de sidste 5 Aar er overtaget af andre end den oprindelige Obligationsudsteder, i alt 14. At færøske Købmænd derimod uden Statslaan selv køber eller udruster Fiskerskibe og betinger sig Andel af Fangsten, er Tilfælde, som jeg qua Justitsminister ikke sidder inde med tilstrækkelige Oplysninger til at kunne udtale mig om.

Det er Justitsministeriet bekendt, at der paa Færøerne er en Tendens til at købe ældre, navnlig engelske og skotske og norske, Skibe, saaledes som det ærede Medlem ogsaa udtalte, og Ministeriet ser med Betænkelighed herpaa og har i øvrigt gjort, hvad det kunde, for at bevæge Færingerne til fortrinsvis at købe nye Skibe, og Ministeriet har ogsaa den 17. Juni 1924, altsaa i min Tid, tilskrevet Amt-